

Kwame en zijn grote broer

Francis (15) en Kwame (10) komen altijd samen naar het inloopcentrum. Als een goede grote broer zorgt Francis voor Kwame door hem eten te geven en corrigeert hem als hij dat nodig vindt met wat boze woorden of een tik. Vooral Kwame valt erg op in het straatleven, omdat hij nog zo jong is. Als snel raken ze dan ook in gesprek met een veldwerker van het project. Dan blijkt dat Francis en Kwame helemaal geen broers zijn. Zoals Kwame vertelt:

“Mijn vader is overleden en mijn moeder is heel arm. Mijn grote broer en ik konden niet naar school en we hadden niet iedere dag genoeg te eten. Op een dag stelde mijn broer voor om naar Kumasi te gaan. Hij had gehoord dat je daar op het station kan werken en geld verdienen. Daar zouden we genoeg te eten hebben en ook onze moeder kunnen helpen met wat extra geld! De volgende ochtend zijn we vertrokken, zonder dat onze moeder het wist. Ze zou ons vast tegenhouden. Na een paar uur reizen kwamen we aan in Kumasi.

We hebben meteen gezocht naar werk op het station. Mijn broer lukte dat wel, maar meestal vinden de mensen mij te klein. Ik ben niet sterk genoeg zeggen ze. We sliepen naast elkaar op het station, tussen veel andere jongens die ook daar werken. Mijn broer had al snel veel contact en kreeg tijdelijk werk aangeboden op een boerderij. Daar kon hij meer verdienen dan op het station, dus het zou ons echt helpen, vertelde hij mij. Alleen kon hij mij niet meenemen, ze konden mij niet gebruiken. Dus hij vertrok een paar dagen later en liet mij hier achter. Hij zou een week later terugkomen, maar nu is het al langer dan een week geleden en hij is er nog steeds niet.

Toen mijn broer wegging was ik verdrietig, want stiekem was ik wel bang alleen in Kumasi. Al heb ik dat natuurlijk niet tegen mijn broer gezegd, hij zou me uitlachen! Gelukkig kwam ik dezelfde dag Francis tegen. Francis kent mijn broer ook en snapte niet goed dat ik alleen rondliep. Nu mag ik veilig naast Francis slapen en meestal geeft hij mij ook wel wat te eten. Ik hoef niet meer bang te zijn en ook als mensen mij geen werk willen geven krijg ik toch te eten. Overdag mag ik hem niet teveel lastig vallen, zegt hij, dan moet hij werken zodat we kunnen eten.”

Vanwege privacy redenen zijn de namen van de kinderen gefingeerd.